

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 42. Imperator se opponit concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

Sæcul. XIII. **A.C. 1240.** **mum Pascha Romam proficiisci, & pro-**
vinciæ suæ collegiis, Abbatibus, aliisque
nominatim haud dictis injungere jubet,
ut illuc nuncios mittant. Scripsit simul
Regi S. Ludovico, ut ad concilium Le-
gatos mitteret suos: & has duas ille epi-
stolas o Augusti dabat. Similes ad reli-
quos Præfules Principesque misit.

§. XLII.

Imperator se opponit concilio.

Petr. de Vin. **L**ectis his litteris Fridericus Regibus Gal-
I. ep. 34. *liæ & Angliæ epistolam 13. Septemb.*
Matth. Par. *datam scripsit, in qua concilium universale*
p. 484.
Rain. 1240. *a se petitum esse fassus, quem exitum ne-*
n. 56. *gotiatio induciarum elapsa æstate habue-*
Nang. Gest *rit, refert; deinde queritur, quod Papa*
p. 335. *in convocatione concilii de agitandis ibi*
pacis consiliis nullam, sed solam de gran-
dibus Ecclesiæ Romanæ negotiis men-
tionem faciat. Vide, adjungit, quomodo
tempus in consilium adhibeat! Denegatum
nobis concilium convocare vult, postquam ci-
ves rebeles invasimus. Considera viros, quos
nominatim appellat! Illi non sunt Legati
tui, qui ei tam sœpe tuo nomine pacis media
proposuerunt; sed Comes Provinciae, Dux
Venetorum, Marchio Atestanus, aliquae ma-
nifesto contra nos seditiosi, ac ejus pecunia
corrupti, ut publice ajunt. Postea de Pa-
pa loquens, Quamdiu, inquit, dissidium
nos

nos inter ac illum durabit, non permittemus, Sæcul. XIII.
ut concilium congreget hostis Imperii decla- A C. 1240.
ratus; præsertim, quia nos, Imperium, Prin-
cipesque cunctos dedecet tribunal Ecclesiæ,
aut concilii judicio subjicere causam, in qua
de profana potestate nostra agitur. Itaque
in terris nostræ ditioni subditis nec viris ad Ric. S. Ger.
hoc concilium vocatis, nec eorum bonis par- p. 1035.
temus: Teque oramus, ut in Regno tuo edi-
ci cures, ne quis Præsulum, se a nobis tutum
fore sperans, concilium istud adeat. Dabat
13 Sept. indictione 14, nimirum anno
1240 in castris ad Faventiam, quam a
mense Augusto obsidebat.

Præter memoratas jam causas ob- Matth. Par.
sistendi concilio, quod antea ipse postu- p. 485.
laverat, videamus alias, quas proferebat!
*Destinatum tempus, inquiebat, est nimis
breve, & nunquam in id consensi. Car-
dinalis Otto, Pontificius in Anglia Lega-
tus, ac Rex Henricus, ut me dedecore at-
que infamia preuerent, ab Ecclesia pro-
scriptum me in Regno promulgari jussere,*
quod exhauserunt pecuniis in meam perni-
ciem collatis. *Est proin, cur omnes An-
glice Præsules pro inimicis habeam, & Ju-
dices habere renum, eo magis, quod hi
Præsules ac Rex ipse Papæ, non mihi vel
Imperio fidem juraverint. Papa pecunias
a Gallia & præcipue ab Anglia expeditat,*
easque se inimicis meis daturum spopon-
dit: *id quod illorum ferociam auget. De-*

B b 2 nique

Sæcul.XIII. *nique concilii tempore forsan diuturno respirare poterunt, & Papæ præsidio suas confirmare vires.*
A.C.1240.

Baluz Mi-
scel. to. I.
p. 458.

p. 462.

Fridericus simul evulgari jussit epistolam sine nomine, Præsules ab adeundo concilio amice dehortantem. *Debetis, dicit, perpendere pericula, que terra, marique, quin etiam Romæ vos manent, quando illuc adveneritis.* Omitto discrimina terræ, ubi mors quasi certa est, nullusque transitus potest fieri: sed marina pericula cogitate! Ibi author epistolæ excurrit in amplissimum locum communem, qui probando nimium probat nihil, dum ad disfuadendam generatim omnem navigacionem tendit. Postea de Friderico loquens addit: *Crudelis hic Tyrannus terra & mari potens edici jussit, si quis ipso prohibente se in viam det, nec vitam nec bona ejus secura fore.* Tam furioso & nullius fidei viro, quem sævitia novum Herodem, impietate alterum Neronem dixerim, huic Domino cunctorum Italæ portuum, Genuensem si excipiam, quam plurimas triremes piratis plenas haud ægre collecturo exponere vos audebitis? An comprehensis parcer, vel suum qui filium in catenis detinet? Sub hæc author memorat Romanæ commorationis & morborum pericula, diffensionem & vitia civium, calorem aëris minime faubris, redditum non minus itinere priore difficultem, cum eos vocans Papa continenter

nenter domi suæ maneat discrimini nulli Sæcul.XIII.
obnoxius.

A.C.1245.

Ad convocationis causas deinde venit. Papa eam ponderosis Ecclesiæ negotiis adscribit; & nemo ignorat, tribuendam esse discordiæ inter illum ac Cœsarem ortæ. Sed quemadmodum hanc tempestatem vobis inconsultis commovit, ita sine vobis sedare potest: aut si uestris eget consiliis, per litteras poscat, vel per Legatum, nec vos tantis periculis objiciat! Ut Fridericum ad ultimas adigat angustias, locoque moveat, & alium substituat Imperatorem, vos, ut satis liquet, vindictæ suæ instrumenta esse vult, & magnas secum impensas facere ad executionem necessarias. Id vero æquum non est, cum suscepti ab eo consilii participes non fueritis; & hoc esset idem, ac per obedientiæ speciem ad perpetuam vos servitutem adstringere.

p. 466.

Papa Gregorius metuens, ne hæc ap. Rain. Friderici oppositio suum haberet esse-^{n. 57.} etum, ad omnes Episcopos epistolam cir-^{to. XI. Conc.} cummisit, in qua eos has minas parviperpendere, Deum homini præferre, ac præscripto tempore cunctis difficultatibus perruptis Romam petere jubet, omnia ad executionem hujus magnæ rei necessaria se curaturum spondens. Dabat Romæ 15 Octobris. Præfules Gallici Pa-^{Nang. Gesta} pæ obsequentes & Legatus Jacobus Car-^{p. 335.} dinalis Episcopus Prænestinus itineri se

B b 3 com-

Sæcul.XIII. commisere: Sed Viennam Allobrogum
A.C.1240. delati, nec lebnum, quo transvehentur, nec præsidium inveniebant, quod Cæsaris partium vim arceret, cunctos terra marique aditus tenentium. Hinc multi redierunt; scilicet Archiepiscopi Turonensis & Bituricensis, Episcopus Carnutensis, & magnus Nunciorum numerus: cæteri fidentiores navigia considerunt.

§. XLIII.

Synodus Vigornensis.

to XI. Conc. In Anglia Gualterius Cantilupius Epis.
p. 572. copus Vigornensis postridie Festum S. Jacobi, nimirum 26 Jul. an. 1240 suam Synodus Dicecesanam habuit, in qua constitutiones quædam puncta notata digna continentes edixit, Laici non stent in choro, seu concha templorum, præterquam patroni & illustres. Baptismus in casu dubio administretur sub conditione; sed illum accipiens semper tunc aquæ & quidem ter immergatur: & pueri duos saltem patres lustricos, puellæ duas matres lustricas habeant. Patres lustrici infantes suos intra annum natalem sacro Chrismate perungendos Episcopo offerant: alioquin ab ingressu Ecclesiæ ad tempus arceantur. Itaque tunc nondum expectabatur ætas ratio-

6. 2.
6. 5.
6. 6.
9. Martenn.
 de ant. rit.
 lib. I. c. 2.
 p. 236.